

Arrest

nr. 157 175 van 27 november 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 november 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die *loco* advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 oktober 2010 dient verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet).

Deze aanvraag wordt op 22 november 2010 ontvankelijk verklaard.

Op 9 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 oktober 2013. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij brengt de Raad op 10 november 2015 in kennis van het feit dat verzoekende partij op 22 juli 2014 vrijwillig het grondgebied heeft verlaten. *In casu* werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard. Gezien de verzoekende partij zich op heden in het land van herkomst bevindt, zal bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing enkel kunnen worden vastgesteld dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk, minstens ongegrond dient te worden verklaard, nu de verzoekende partij niet langer kan worden beschouwd als een 'in België' verblijvende vreemdeling in de zin van artikel 9*ter*, § 1 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij heeft geen belang bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing. Er dient immers te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601, TB.P. 1998, 614; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Artikel 9*ter*, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen (...)”

Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet kan indienen. De verzoekende partij bevindt zich niet in dit geval, aangezien zij reeds gerepatrieerd werd.

Verzoekende partij heeft op 22 juli 2014 vrijwillig het grondgebied verlaten. Bijgevolg verblijft zij niet meer in België. Nu de verzoekende partij zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevindt, is een afgifte van een verblijfsmachtiging aan de verzoekende partij in België niet meer mogelijk. Aangezien zij een visumplichtige vreemdeling is die in het buitenland verblijft, zal zij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post om de nodige binnenkomstdocumenten te verwerven. Een eventuele vernietiging kan haar dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731). Op de vraag of de raadvrouw het actueel belang kan toelichten, stelt de raadvrouw van verzoekende partij ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid en brengt geen elementen aan die bovenstaande vaststellingen in de weg staan.

De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing aangezien zij op 22 juli 2014 vrijwillig is vertrokken.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij belang heeft bij de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN